

ABDIJ SINT BENEDICTUSBERG VAALS

Zaterdag 11 juni

VRIENDENDAG BIJ GELEGENHEID VAN
HET ZILVEREN ABTJSJUBILEUM

OMZIEN IN VERWONDERING, VOORUITZIEN IN VERTROUWEN

Maart 2022

Dierbare Oblaten en Vrienden,

De een beschouwt bepaalde dagen als een feestdag; voor een ander zijn alle dagen gelijk. Laat iedereen zijn eigen overtuiging volgen (Rom 14:5). Mensen die hun leven door de liturgie laten bepalen, hebben in ieder geval het voordeel dat voor hen niet alle dagen gelijk zijn. Ook niet alle weken, ook niet alle maanden, ook niet alle jaren.

Sint Benedictus (+ 547) heeft al ervaren dat het jaar, behalve de opeenvolging van de seizoenen, ook nog een ander ritme kent: het ritme dat rond het Paasfeest ontstaat. Pasen is voor christenen het middelpunt van het jaar. Dan gedenken en vieren zij het lijden, sterven en verrijzen van Jezus, Mensenzoon en Zoon van God. In Hem herkennen zij de vervulling van al Gods beloften. Aan dat Paasfeest gaan zes weken vooraf van zuivering en bekering: de veertigdagentijd. Het Paasfeest wordt gevolgd door zeven weken van vreugde en lofzang. De hele Paascyclus omvat zo, vanaf Aswoensdag tot en met Pinksteren, ruim drie maanden.

Het zou mooi zijn als deze Vriendenbrief U ongeveer halfweg de veertigdagentijd bereikt. De weg naar Pasen zoals de liturgie ons die laat doorlopen, is dan op de helft. Wij kunnen al terugkijken op het stukje weg dat wij hebben afgelegd, en wij voelen het licht en de warmte van het komende Paasfeest al een klein beetje op ons gezicht. Voor wie met hart en ziel op deze voorbereidingstijd kon ingaan, waren dit mooie en belangrijke weken. We hadden en hebben het voorrecht bij de hand genomen te worden door de geloofsgemeenschap van alle tijden. Er werd ons elke dag een rijkdom aan Schriftteksten en gebeden voorgezet. Die hadden een gestage reinigende werking op ons hart, op onze omgang met de mensen om ons heen, met God zelf. Je kunt deze tijd zien als de grote voorjaars schoonmaak van de Kerk.

Maar voor Sint Benedictus is deze tijd tegelijk ook een tijd van vooruitzien en verwachten. *Laat de monnik met de vreugde van het verlangen dat uit de Geest is, uitzien naar het heilige Paasfeest* (RB 49:7). Vooral de dagen van deze tweede helft van de veertigdagentijd zijn toekomstgericht. Zij staan helemaal gericht op en zij bereiden voor op het hoogtepunt van de heilige drie dagen: Goede Vrijdag, Stille Zaterdag en Paaszondag. Alle woorden, gebaren en gezangen van de liturgie doen ons reikhalzen naar wat voor ons ligt. Wij verwachten het Leven dat in Jezus' verrijzenis begonnen is. Wij verlangen naar dit nieuwe leven dat ook voor ons bedoeld is.

Is het niet verwonderlijk dat Sint Benedictus juist in verband met deze ernstige veertig dagen van voorbereiding tweemaal het woord *vreugde* in de mond neemt? Hij spreekt over de *vreugde van de Heilige Geest* die de monnik beweegt, en over de *vreugde van het verlangen dat uit de Geest is* (RB 49:6.7). Komt dat niet overeen met de vraag die hij al in het begin van zijn Regel gesteld had: *Wie is de mens die naar het leven verlangt en goede dagen wenst te zien?* (Prol 15). Christelijk leven is geen saaie monotonie. Het kloosterleven evenmin: het is geroepen tot vreugde. Christenen gaan niet door de dagen van het jaar heen in een eentonige, onveranderlijke aaneenschakeling van steeds gelijke etmalen. Voor hen is het leven ritme en afwisseling; uitgaan en ingaan, sterven en leven. De veertigdagentijd is daarvan een afbeelding en daadwerkelijke uitbeelding. Christenen (en niet alleen zij natuurlijk!) kennen wel uit ervaring de pijn van het loslaten, maar meer nog de vreugde van de groei.

Zij weten uit ervaring dat zwakheid en onvermogen zwaar te dragen kunnen zijn, maar zij kennen ook de vreugde daarvan verlost te worden. Zij doorlopen het moeizame proces uit zonde en dood bevrijd te worden, maar weten ook hoeveel goeds zij dagelijks ontvangen. Zij verheugen zich in het vertrouwen op het goeds dat nog te wachten staat. En wat vóór ons ligt, is –volgens Gregorius van Nyssa (+380) - altijd groter dan wat achter ons ligt.

Uit het leven van de gemeenschap

Wij kunnen terugzien op zondag 30 januari, op een stralend zonnige dag tussen twee grijze dagen in. Toen hebben wij het zilveren abtsjubileum in de eigen gemeenschap gevierd. Maar het gebeurde niet zonder dat U, onze Vrienden, daarbij op een speciale manier aanwezig was.

In de Heilige Eucharistie van die dag hebben wij de nieuwe liturgische gewaden in gebruik genomen, die dank zij uw royale gaven konden worden vervaardigd door de Zusters Trappistinnen van Klaarland (Bocholt, België). Het zijn tien kazuifels, priestergewaden, van helder-witte stof, gemarkeerd door een smalle band van rood velours, waarbij het kazuifel van de hoofdcelebrant nog een extra accent van gouddraad gekregen heeft. Op uitdrukkelijke wens van de gemeenschap werd ook de abtsmijter weer gedragen. De abdijkerk was versierd als op een hoogfeest en de klokken werden volop geluid. Andere feestelijke momenten van deze dag speelden zich, binnen de kring van de gemeenschap zelf, met name af voor, aan en na het middagmaal. Een bijzondere verrassing voor mij was in de namiddag een prachtig mini-concert door de bariton Vincent Kusters, aan de piano begeleid door Charlie Bo Meijering.

Ik kijk, en wij allemaal denk ik, met grote dankbaarheid en ontroering terug op de vanzelfsprekende (maar natuurlijk echt niet zo vanzelfsprekende) eensgezindheid waarmee wij als gemeenschap het bereiken van deze (eerste?) 25 jaar hebben gevierd. Ik ervaar het als een heel bijzondere zegen dat dit feest ons op deze manier werd geschonken. Wij hebben het onderling aan elkaar kunnen schenken, als een uitdrukking van onze onderlinge saamhorigheid en dankbaarheid, van de vreugde *hoe goed het is als broeders samen te zijn* (ps 133).

Velen van U wil ik uitdrukkelijk bedanken voor de talrijke wensen die mij meestal schriftelijk bereikten. Uw gevoelde hartelijkheid en waardering, uw dankbaarheid voor wat er in de voorbije 25 jaar gebeurd is, vaak heel persoonlijk onder woorden gebracht: dat is allemaal voor mij en voor ons een groot geschenk. Het bevestigt nog eens ten overvloede dat de abdij een baken en een hoopvol teken is in het leven van heel veel mensen. Onlangs kwam ik in gesprek met iemand die voor het eerst bij ons te gast was. Hij was al vroeg bij de nachtwake, de Metten (4:30-5:30 uur), aanwezig geweest. Ik vroeg hem hoe hij dat ervaren had. Zijn antwoord was: “Ik beseftte dat uw psalmgebed, uw leven hier op deze plaats, dag en nacht ononderbroken doorgaat. Terwijl ik mijn werk heb, mijn ontspanning, mijn zorgen, mijn gezinsleven, is uw gemeenschap er altijd aan het zingen en bidden voor ons en voor deze wereld. Daarvoor wil ik U bedanken”. Ik denk dat U zich in die woorden zult herkennen. Zo te leven, voor God en voor de mensen, dat voelen wij ook als onze zending.

Nu zijn wij bijna halverwege, niet alleen van de veertig-dagentijd, maar ook van de tijd die er verloopt tussen zondag 30 januari en zaterdag 11 juni. Op die zaterdag hopen wij het abtsjubileum te vieren met U, onze Oblaten, Vrienden en bekenden. De voorbereidingen daarvoor zijn al gaande. Het programma lijkt op dat van de Vriendendagen zoals wij die vóór corona elk jaar hielden, - de laatste keer in 2019. Om 14 uur zingt de gemeenschap het *gebed van het negende uur*, de none. Na een welkomstwoord van de voorzitter van het Vriendenbestuur, mevrouw P. Dassen-Housen, zullen er drie toespraakjes volgen, achtereenvolgens door de Commissaris van de Koning in Limburg, dhr. E. Roemer, de burgemeester van Vaals, dhr. H. Leunessen, en door mijzelf: alle drie rond het thema *Omzien in verwondering, vooruitzien in vertrouwen*. Wij hopen op goed weer en willen proberen heel het programma in de buitenlucht te laten verlopen. Voor een bescheiden muzikale omlijsting, en natuurlijk ook voor de traditionele koffie en vlaai, zal worden gezorgd. Met de Vespers van 17 uur wordt de viering besloten.

Nu moet deze brief nog even terugkeren naar de aanstaande Paasplechtigheden. Op 14 april, Witte Donderdag, vieren wij om 17:30 uur de Heilige Mis van het Avondmaal van de Heer. Op 15 april om 15 uur gedenken wij het Lijden van de Heer. In de nacht van Stille Zaterdag 16 april op Paaszondag 17 april wordt om 22:30 uur in de voorhof van de abdijkerk het nieuwe vuur ontstoken, gevolgd door de grote Paasnachtwake tot ongeveer 1:30 uur. Op Paaszondag is de Heilige Eucharistie op de normale tijd van 9:30 uur.

Tussen begin en einde, tussen Aswoensdag en Pasen, tussen 30 januari en 11 juni, tussen de aanvang van ons leven en de voltooiing ervan: telkens weer blijven wij omzien en vooruitzien. Wij leven vanuit en op weg naar altijd maar gedeeltelijk vervulde verlangens. Zij zouden geen zin hebben, in strikte zin: zinloos zijn, als zij niet verwezen naar een laatste verlangen en naar een laatste definitieve vervulling die ons beloofd is. Als christenen getuigen wij vol vreugde voor heel de wereld dat de vervulling van dat laatste verlangen voor de deur staat. Moge het Paasfeest onze harten daarvoor openen.

+fr. Adr. Lenglet,
Abdij Sint-Benedictusberg, Vaals

Abdij Sint Benedictusberg • Mamelis 39 • 6295 NA Lemiers
Rabobank: BIC RABONL2U • IBAN NL85 RABO 0155 6011 72
www.benedictusberg.nl • abdij@benedictusberg.nl

Ontvangt u deze brief nog per post, terwijl u een e-mail adres heeft? Geef dan uw e-mail adres op via adressesadmin@benedictusberg.nl om de brief digitaal te ontvangen. Zo helpt u mee papier, tijd en kosten te besparen. Alvast hartelijk dank!